

ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸਤਿਯਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ

ਅੱਜ ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਸਤਿਅਤਾ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੱਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਦੇ ਅਰਥ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ - ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਸੱਤਿਆ। ਦੂਜਾ - ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਦੋਵੇਂ ਅਰਥ ਨਾਲ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੱਤ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਈ ਹਨ ਪਰ ਸੱਤ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਸੱਤ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਸੱਤ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ। ਸੱਤ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਹੈ...। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਤਿਯਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ। ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬਾਪ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਸੱਤ - ਚਿਤ - ਅਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ - ਚਿਤ - ਅਨੰਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ‘ਸੱਤ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਮੈਂ ਸੱਚਾ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ। ਸੱਤ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ - ਸੱਤ ਦੀ ਨਾਂਵ ਡੋਲੇਗੀ ਪਰ ਡੁੱਬੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਸੱਤ ਤਾਂ ਬਿਠੇ ਨੱਚ। ਸੱਚਾ ਮਤਲਬ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕਦੇ ਮੁਰਝਾਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਉਲਝੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਵਾਲਾ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦਾ ਰਹੇ ਗਾ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਘਬਰਾਏਗਾ ਨਹੀਂ। ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਸੱਤ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਸਮਾਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵੱਲ ਲਗਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਸੰਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸੱਤ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸੱਤ ਨਾਮ ਸੰਗ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੱਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸੱਤ ਸੱਤਿਆ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਲੋਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ ਵਿਧੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਤਿਅਤਾ ਕਦੀ ਹਿਲਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਚਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ। ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਤਿਯੁਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਖੁਦ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ, ਸੱਤ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਸੱਤ ਬਾਪ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਸਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਅਤੇ ਪਿਆਰਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿੰਨੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ? ਸੱਚਾਈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਝੂਠ ਖੰਡ ਹੈ, ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਮਤਲਬ ਸਭ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਜਯੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਨਿਡਰਤਾ ਹੈ। ਸੱਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਸੱਤ ਗਿਆਨ, ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ, ਸੱਤ ਯਾਦ, ਸੱਤ ਗੁਣ, ਸੱਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ੍ਵੈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਅਰਥ ਅਭਿਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਉੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ - ਇਹ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਬ੍ਰਿਖ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਰੂਹਾਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਜਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਉੰਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸਨੇਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰੀ ਵੀ ਹੋਣ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਵਰੂਪ।

ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਝੂਠ ਖੰਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਕਾਰ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖਿਆ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਕਦੀ ਵੀ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ! ਪਰ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਹੈ, ਨਿਰ-ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਇਸਲਈ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਬੋਲ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਪਿਆਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਹੈ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ‘ਐਗਜ਼ਾਮਪਲ’ ਹੈ, ਸੈਮਪਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ, ਸੂਰਤ ਤੋਂ, ਹਰ ਚਲਣ ਤੋਂ ਚਲਦਾ - ਫਿਰਦਾ ਅਥਾਰਿਟੀ ਸਵਰੂਪ ਵੇਖਿਆ, ਇਵੇਂ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਨਿਰਮਾਣਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ - ਦੋਵੇਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ ਸਨੇਹ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂ ਹੁਣ ਵੀ

ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਪਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵੀ ਵਿਖਾਏਗਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਵਿਖਾਵੇਗਾ। ਸਨੇਹ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹੇਗਾ ਅਤੇ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਵੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬੈਲੇਂਸ ਨੂੰ ਅੰਡਰਲਾਈਨ ਕਰੋ।

ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਰਨੀ ਵੀ ਹੁਣ ਕਾਫੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਬਣੇ ਬਣਾਏ ਸਾਧਨਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੇ 5 ਵਰ੍ਹੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ। ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਭ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਲਾਸ਼ੂ ਸੋ ਫਾਸਟ ਸੋ ਫਾਸਟ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫਾਸਟ ਸੋ ਫਾਸਟ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਨਿਰਭੈ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਰੂਰ। ਰੱਖੋ। ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਮਰਜ਼ ਹੈ। 50 ਵਰ੍ਹੇ ਤਾਂ ਮਰਜ਼ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜੇ ਵੀ ਆਵੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਕੇ ਕੰਫਯੂਜ਼ ਕਰ ਦੇ। ਇਹ ਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਨੀ, ਨਬਜ਼, ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁਲ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵੇਖੋ, ਨਬਜ਼ ਵੇਖੋ, ਧਰਨੀ ਬਣਾਓ ਪਰ ਅੰਦਰ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨਿਰਡਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇ। ਲੋਕ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ - ਇਹ ਡਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਨਿਰਭੈ ਬਣ ਧਰਨੀ ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਹੈ, ਕਈ ਲੋਕ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਰ ਬੇਸਮਝ ਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਵੇਂ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਵੇ। ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ - ਇਹ ਲਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੋ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਠੀਕ ਸੀ। ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਜਰੂਰਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਸੀ। ਪਰ ਕੱਦ ਤੱਕ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਦਵਾਈ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਪਹਿਲੇ ਹਲਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਹਲਕੀ ਤੇ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਚੱਲੇ ਇਹ - ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨੂੰ ਹਾਈ ਪਾਵਰ ਵਾਲੀ ਦਵਾਈ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰਖਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੂਖਸ਼ਮ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੀ ਵਿਤੀ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚੋਂਜ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਧਰਨੀ ਬਣੇਗੀ। ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਦ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਘੱਟ - ਤੋਂ - ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਰੂਰ ਪਤਾ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਧਰਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕਲਰਾਨੀ ਧਰਨੀ ਹੋਵੇ, ਕਿਸ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਜੀਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਇਸ ਧਰਨੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਰਮ ਧਰਨੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਬੀਜ ਪਾਉਣਗੇ, ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਸਹਿਜ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਡਰੇ ਨਹੀਂ, ਨਿਰਭੈ ਜਰੂਰ ਬਣੇ। ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਦਵੇ, ਇਵੇਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਲਾਹਣਾ ਦੇਣ ਕਿ ਇਵੇਂ ਦੀ ਧਰਨੀ ਤੇ ਵੀ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਪਰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮ - ਗਿਆਨ ਕੀ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮ - ਭੂਮੀ ਤੇ ਆਕੇ ਪਰਮ - ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਣ। ਲਕਸ਼ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜਮਾਨੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਵੀ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਉਲਟਾ ਵੀ ਨਵਾਂ ਫੈਸ਼ਨ ਨਿਕਾਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਫਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਆਰਟ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਸੀ! ਅੱਜਕਲ ਦਾ ਆਰਟ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਲਕੀਰਾਂ ਲੱਗਣਗੀਆਂ। ਪਰ ਮਾਡਰਨ ਆਰਟ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਨਵ ਦੀ ਪਸੰਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਨਵੀਨਤਾ, ਸੱਚਾਈ, ਮਹਾਨਤਾ - ਇਸ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ। ਫਿਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੇਖ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਗਿਆਨਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਲਾਨ ਹੁਣ ਘੱਟ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆਏਗਾ ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਇਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਧਰਨੀ ਚੰਗੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਨੀ ਬਣਾਉਣਾ - ਪਹਿਲਾ ਜਰੂਰੀ ਕੰਮ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਲਗਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਫ਼ਰੀਨ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਜੱਦ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਏ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਹੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਸੀ! ਹੁਣ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਹੀ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸਮਝਦੇ ਸੀ। ਪਰ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਇਹ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਣ, ਤਾਂ ਹੁਣ ਵੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕਰੋ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪਏਗਾ। ਨਹੀਂ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਮਹਾਨਤਾ

ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਧਾਰਨ ਕਰੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਹੀਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਓ ਨਹੀਂ। ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ ਇਨਵੇਂਟ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਵੇਂਟਰ ਆਪ ਬੱਚੇ ਹੀ ਹੋ ਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਲਕਸ਼ ਰੱਖਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਪਲਾਨ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਹੀ ਇਸਲਈ ਨਵੀਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੋ। ਜੇ ਵੀ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਆਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਇੰਟ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ੀਕਲ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਮਨੋਮਯ ਜਾਂ ਕਲਪਨਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਸਲ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਹੈ। ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ, ਸਤਿਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ... ਕਿੰਨੀਆਂ ਅਥਾਰਿਟੀਜ਼ ਹਨ! ਤਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਅਤੇ ਸਨੇਹ - ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਖੁਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਇੰਨੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਧਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸੰਪਰਕ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਓ, ਸਿਰਫ ਸੰਪਰਕ ਤੱਕ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦਵੇ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਾਓ - ਇਹ ਹੈ ਲਾਸ਼ੂ ਸਟੇਜ। ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ - ਆਉਂਦੇ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ 'ਜੇ ਬਾਪ ਨੇ ਕਿਹਾ' ਉਹ ਹੀ ਸੱਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਨਹੀਂ ਉਠਦੇ। ਜੇ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦਾ, ਉਹ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਪਸ਼ਟ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ ਇਹ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਇਕ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਮਾਇਕ ਕੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਰੇਗਾ? ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਿਆਏਗਾ - ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਹੋਵੇ, ਤੱਦ ਤਾਂ ਕੁੰਭਕਰਨ ਜਾਗਣਗੇ ਨਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਅੱਖ ਖੋਲਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਫਿਰ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਬਾਲਕ ਸੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਗਏ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਵਿੱਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਜਾ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਲਿਆਓ, ਪਰ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਓ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਪਲਾਨ ਬਣਾਓ - ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕਰੋ ਜੇ ਕਨਫਯੂਜ਼ ਵੀ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਬੁੱਧੀ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣ। ਨਵੀਨਤਾ ਵੀ ਲੱਗੇ, ਉਲਝਣ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਨ। ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਲੱਗੇ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਰਹੀ, ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿਧੀ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰਿਧੀ ਰਹੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੇ ਬੀਜ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ, ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਫਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਧਰਨੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੀਜ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅੰਦਰ ਧਰਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ, ਫਲ ਸਵਰੂਪ ਬਣੇ - ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ - ਨਵਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਲਕਸ਼ ਬੀਜ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਜਾਕੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਪਹਿਲੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਨਾ ਦਵਾਉਣ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। 'ਆਖ਼ਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਏ' ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ, ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਮਿਲਕੇ ਇੱਕ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਹੈ, ਇਹ ਹੀ ਹੈ - ਹੁਣ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜਦੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਵੇ, ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਝੰਡੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸਾਰੇ ਇਹ ਹੀ ਗੀਤ ਗਾਉਣਗੇ। ਸਭ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਨਿਕਲੇਗਾ- 'ਬਾਬਾ ਸਾਡਾ' ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ ਮਨਾਈ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਹੋਲਡਨ ਏਜ ਦੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਅਤੇ ਕਲ੍ਹ ਦੀ ਖੇਡ। ਅੱਜ ਹਨ੍ਹੇਰਾ, ਕਲ ਗੋਲਡਨ ਮਾਰਨਿੰਗ। ਇਹ ਹੈ ਲਾਸ਼ੂ ਪਰਦਾ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਕੀ ਜੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਉਹ ਚੰਗੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਧਰਨੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਾਸ਼ੂ ਵਿੱਚ ਸਭਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਮਧੁਬਨ ਧਰਨੀ ਤੇ ਛਾਪ ਜਰੂਰ ਲਗਵਾਉਣੀ ਹੈ। ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੇ ਵੀ ਸਟੈਂਪ ਲਗਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਟੈਂਪ ਇੱਥੇ ਮਧੁਬਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇਗੀ।

ਇਹ ਸਭ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਸਰੈਂਡਰ (ਸਮਰਪਿਤ) ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ। ਸਰੈਂਡਰ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ/ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋ। ਦੇਸ਼ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ - ਕੁਮਾਰੀ ਜਾਂ ਬੰਧ - ਕੁਮਾਰੀ ਬਣਕੇ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਬੀ. ਕੇ. ਬਣਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ ਗਏ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਗਏ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ - ' ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ', ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ - ਤੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਏ ਨਾ। ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ - 'ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ' ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦਾ ਸੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਦਾ ਸਬੂਲ ਸੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਹੈ। ਸਰੈਂਡਰ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ

ਅੰਡਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਸਰੈਂਡਰ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਫੋਟੋ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਤਾਂ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰਮਾਤਮ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਘੱਟ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਥੂਲ ਫੋਟੋ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਫੋਟੋ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਅੱਛਾ!

ਸ੍ਰਵ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਨਵੀਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਬਲੈਸਿੰਗ (ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ) ਲੈਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਸੱਤ ਮਤਲਬ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਬਾਲਿਕ ਸੋ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਰਚਤਾ ਸੱਤ ਬਾਪ, ਸੱਤ ਸਿੱਖਿਅਕ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

ਵਰਦਾਨ:- ਮਨ ਦੇ ਮੈਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਨਵੀਂ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ
ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨ ਵਰਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸਭ ਫ੍ਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਸਮਾਂ ਬੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਮਨ ਦਾ ਮੈਨ ਰੱਖੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਨਿਕਲੇ ਉਵੇਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਆਵੇ - ਇਹ ਹੈ ਮਨ ਦਾ ਮੈਨ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਨ ਦੇ ਮੈਨ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਇਨਵੇਸ਼ਨ ਨਿਕਲੇਗੀ ਜੋ ਸਾਧਨ ਘੱਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਇਸ ਸਾਈਲੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਵਾਰਾ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਵਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜੇ ਖੁਦ ਸਮਰਪਿਤ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੂਚਨਾ:- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਤਪੱਸਵੀ ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵੱਜੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਲਾਈਟ ਮਾਈਟ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ, ਭ੍ਰੂਰੁਟੀ ਦੇ ਮੱਧ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੰਬਾਂਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।